

شاگرد

خسارت

۸۹ درصد از کشته شدگان در بمباران‌های هوایی خانه‌های غیر نظامیان بوده و در نتیجه بیشتر کسانی که کشته شدند، کودکان و زنان بودند. تیشلر، رئیس ستاد نیروی هوایی، تأکید می‌کند که باید سیاست را تغییر داد. او به خبرنگاران گفته است، سیاست «ضربه زدن به سقف» که به موجب آن، در حمله اولیه کوچکی به پشت بام یک ساختمان شلیک می‌شود تا به ساکنان هشدار داده شود، در شرف حمله‌ای بزرگ هستند، دیگر استفاده نمی‌شود. تیشلر می‌گوید: «ضربه زدن به سقف» اصطلاحی است که مربوط به دور نزاع است و نه جنگ.»

منابعی که قبلاً روی اهداف قدرت‌کار کرده‌اند نیز می‌گویند، اسرائیلی گستاخانه جنگ کنونی می‌تواند به تحول خطرناک باشد، زسرا هدف اصلی حمله به اهداف قدرت برای «شوگ دادن» به غیر نظامیان است و لزوماً برای کشتن تعداد زیادی از آنها نیست. «هدف‌ها یا این فرض طراحی شدند که برچ‌ها از افراد جدا شوند، بنابراین زمانی که ما روی [تدوین اهداف] کار می‌کردیم، هیچ نگرانی بابت اینکه چه تعداد غیرنظامی آسیب می‌بینند، نداشتیم.» یک منبع مطلع از این تاکتیک گفت: «فرض براین بود که این عدد همیشه صفر خواهد بود.» این بدان معناست که تخلیه کامل [ساختمان‌های هدف] دو تا سه ساعت طول می‌کشد و در این مدت یا ساکنان [برای تخلیه] تماس تلفنی گرفته یا موشک‌های هشدار شلیک می‌شود. همچنین تصاویر پیهاده‌ها را بر سر می‌کنیم تا مردم برج را ترک کنند.

با این حال، شواهدی از غزه نشان می‌دهد که برخی برج‌ها - که ما تصور می‌کنیم اهداف قدرت بوده‌اند - بدون هشدار قبلی سرنگون شده‌اند. ۹۷۲+ و مؤسسه رسانه‌ای لوکال کال حداقل دو مورد را در طول جنگ اسرائیل به سوآلات ۹۷۲+ و در آن کل برج‌های مسکونی بدون هشدار قبلی بمباران و فرو ریختند و در یک مورد نیز طبق شواهد، یک ساختمان بلند روی غیرنظامیانی که داخل آن بودند، فرو ریخت.

به گفته بلال ابوخصیره که همان شب اجساد را از میان خرابه‌ها بیرون کشید، اسرائیل در ۱۰ اکتبر ساختمان بابل در غزه را بمباران کرد. در حمله به ساختمان ۱۰ نفر از جمله سه خبرنگار کشته شد.ن

در ۲۵ اکتبر، ساختمان مسکونی التاج ۱۲ طبقه در شهر غزه بمباران شد و خانواده‌های ساکن در آن بدون هشدار قبلی کشته شدند. براساس شهادت ساکنان حدود ۱۲۰ نفر در زیر ویرانه‌ها آوارتمان‌های خود مدفون شدند. یوسف عمار شرف، یکی از اهالی التاج، در شبکه اجتماعی ایکس نوشت که ۲۷ نفر از اعضای خانواده‌اش که در این ساختمان زندگی می‌کردند در این

حمله کشته شدند: «پدر و مادر عزیزم، همسر عزیزم، پسرانم و بیشتر برادرانم.» بر اثر شدت نیز آسیب رسید.

شش روز بعد، در ۳۱ اکتبر، ساختمان مسکونی هشت طبقه المهندسين بدون هشدار قبلی بمباران شد. بر اساس گزارش‌ها، بین ۲۰ تا ۴۵ جسد در روز اول از خرابه‌ها پیدا شد. بین اجساد یک نوزاد بدون والدینش نجات پیدا کرد. خبرنگاران تخمین زدند، بیش از ۱۵۰ «ضربه به سال آوارگان به پرونده کشته و بسیاری از آنها زیر آوار مدفون شدند.

این ساختمان قبلاً آردوگاه پناهندگان نصیرات، در جنوب وادی غزه بود: در «منطقه امن» فرضی که اسرائیل فلسطینی‌هایی را که از خانه‌های خود به شمال و مرکز غزه فرار می‌کردند به سمت آن هدایت می‌کرد، بنابراین به عنوان سرپناه موقت برای آوارگان به کار گرفته می‌شد. بر اساس تحقیقات سازمان عفو بین‌الملل، در ۹ اکتبر، اسرائیل دست‌کم سه ساختمان چند طبقه و همچنین یک بازار آزاد در خیابانی شلوغ در کمپ آوارگان جابلیا را گولهِ‌باران کرد که منجر به کشته شدن حداقل ۶۹ نفر شد. پدر یکی از کودکان کشته شده، گفت: «جسدها سوخته بودند… نمی‌خواستم نگاه کنم، از نگاه کردن به صورت عماد می‌ترسیدم. اجساد روی زمین پراکنده شده بودند. همه در این توده‌ها پیدا شدند و گم‌شده‌ها را فقط از شلوارش شناختم. می‌خواستم فوراً او را دفن کنم.» بر اساس تحقیقات عفو بین‌الملل، ارتش اعلام کرده که هدف، حمله به مسجد واقع در منطقه بازار بود که «عوامل حماس در آن حضور داشتند». اما بر اساس همین تحقیقات، تصاویر ماهواره‌ای مسجدی را در آن حوالی نشان نمی‌داد. سخنگوی ارتش اسرائیل به سوآلات ۹۷۲+ و مؤسسه رسانه‌ای لوکال کال در مورد حملات خاص پاسخ نداد، اما به طور کلی مدعی شد که «اسرائیل قبل از حملات به روش‌های مختلف هشدارهایی را ارائه می‌کند و زمانی که شرایط اجازه می‌دهد، اخطارهای فزیدی را از طریق تماس‌های تلفنی به افرادی که در این حمله بودند ارائه می‌کند تا در حد امکان آسیب به غیرنظامیان را در بخشی از حملات کاهش دهد.»

این دستگاه ۱۰۰ هدف را در یک روز منهدم کرد
به گفته سخنگوی ارتش اسرائیل، تا ۱۰ نوامبر، در طول ۲۵ روز اول نبرد، اسرائیل در مجموع به ۱۵ هزار هدف در غزه حمله کرد. بر اساس منابع متعدد، این رقم در مقایسه با چهار عملیات عمده قبلی در نوار غزه، رقم بسیار بالایی است. در جریان عملیات نگهبان دیوارها در سال ۲۰۲۱، اسرائیل در ۱۱ روز به ۱۵۰۰ هدف حمله کرد. در

هزار عضو حماس در غزه حضور دارند، تعداد اهداف بالقوه بسیار زیاد است. در سال ۲۰۱۹، ارتش اسرائیل یک مرکز جدید با هدف استفاده از هوش مصنوعی برای تسریع هدف‌یابی ایجاد کرد. آویخای کوخاوی، رئیس سابق ستاد ارتش اسرائیل اوایل سال جاری میلادی در مصاحبه‌ای مفصل با *وای‌نت* گفت: «بخش‌های اداری، اهداف واحدی هستند که شامل صدها افسرو سرباز می‌شوند و مبتنی بر قابلیت‌های هوش مصنوعی هستند. این مکانیسم، با استفاده از هوش مصنوعی، داده‌های زیادی را بهبود و سریع‌تر از هر انسانی پردازش می‌کند و آنها را به اهداف حمله تبدیل می‌کند. نتیجه این است که در عملیات نگهبان دیوهار [در سال ۲۰۲۰]، از زمانی که این دستگاه فعال شد، هر روز ۱۰۰ هدف جدید تولید شد. در گذشته، در غزه ما سالانه ۵۰ هدف ایجاد می‌کردیم، اما این دستگاه حالا ۱۰۰ هدف را در یک روز تولید می‌کند.»

یکی از منابعی که در بخش اداری اهداف جدید کار می‌کرد، به ۹۷۲+ و مؤسسه رسانه‌ای لوکال کال گفت: «ما اهداف را به‌طور خودکار آماده می‌کنیم و طبق یک چک لیست عمل می‌کنیم. این واقعاً مانند یک کارخانه است. ما به سرعت کار می‌کنیم و زمانی برای کاوش عمیق در هدف وجود ندارد. دیدگاه این است که ما براساس تعداد اهدافی که می‌توانیم تولید کنیم، قضاوت می‌شویم.»

یک مقام ارشد نظامی مسئول «بانک هدف» در اوایل سال جاری به جرورالم پست گفت که به لطف سیستم‌های هوش مصنوعی ارتش، برای اولین بار ارتش می‌تواند، اهداف جدیدی را با سرعتی بیشتر از حملات خود ایجاد کند. منبع دیگری گفت که تلاش برای تولید خودکار تعداد زیادی هدف، تحقق دکترین ضاحیه است.

بنابراین، سیستم‌های خودکار مانند هابسورا کار افسران اطلاعاتی اسرائیل را در تصمیم‌گیری در طول عملیات نظامی، از جمله محاسبه تلفات احتمالی، تسهیل کرده‌اند. پنج منبع مختلف تأیید کردند، تعداد غیرنظامیانی که ممکن است در حملات در دیدگاه این است که ما براساس تعداد اقبل برای سیستم اطلاعات اسرائیل مشخص است و به وضوح در پرونده هدف تحت عنوان «خسارت جانبی» دیده می‌شود.

به گفته این منابع، درجای از آسیب‌های جانبی وجود دارد که براساس آن ارتش تعیین می‌کند که آیا امکان حمله به یک هدف در داخل یک اقامتگاه شخصی وجود دارد یا خیر. یکی از منابع گفت: وقتی دستورالعمل کلی به «خسارت جانبی ۵» تبدیل می‌شود، به این معنی است که ما مجاز به حمله به تمام اهدافی هستیم که پنج غیرنظامی یا کمتر در آن را کشته می‌شوند و ما می‌توانیم روی همه پرونده‌های هدف که پنج غیرنظامی یا کمتر باشند، اقدام کنیم. یک مقام امنیتی که در عملیات‌های قبلی در حمله به اهداف شرکت داشت، گفت: در گذشته، ما به طور منظم خانه‌های اعضای کوچک حماس را برای بمب‌گذاری علامت‌گذاری نمی‌کردیم. در زمان من، اگر خانه‌ای که روی آن کار می‌کردم دارای علامت خسارت جانبی ۵ بود، هیچ‌گاه [برای حمله] تأیید نمی‌شد. او گفت: «چنین تأییدیه‌ای تنها در صورتی دریافت می‌شود که یکی از فرماندهان ارشد حماس در خانه زندگی کند.»

این منبع ادامه داد: «از نظر من، امروز آنها می‌توانند تمام خانه‌های هر عامل نظامی حماس بدون در نظر گرفتن درجه‌شان را علامت‌گذاری کنند.» تعداد این خانه‌ها زیاد است. اعضای حماس که واقعاً از هیچ نظر اهمیتی ندارند در خانه‌های سراسر غزه زندگی می‌کنند. بنابراین آنها خانه را علامت‌گذاری و بمباران می‌کنند و همه را در آن جا می‌کشند.»

عملیات لبه حفاظتی که در سال ۲۰۱۴ انجام شد و ۵۱ روز به طول انجامید، بین ۶۲۳۱ تا ۵۲۶۶ هدف را مورد حمله قرار داد. در طول ستون دفاع در سال ۲۰۱۲، حدود ۱۵۰۰ هدف در طول ۸ مورد حمله قرار گرفتند. در عملیات سرب گداخته (Lead Cast) در سال ۲۰۰۸، اسرائیل ۲۴۰۰ هدف را در ۲۲ روز مورد حمله قرار داد. منابع اطلاعاتی که در عملیات‌های قبلی خدمت کرده بودند همچنین به ۹۷۲+ و مؤسسه رسانه‌ای لوکال کال گفتند که به مدت ۱۰ روز در سال ۲۰۲۱ و سه هفته در سال ۲۰۱۸، تعداد حملات بین ۱۰ تا ۲۰ هدف در روز بود و منجر به وضعیتی شد که در آن نیروی هوایی اسرائیل دیگر هیچ هدفی برای زدن وجود ندارد. پس چراس از گذشتن نزدیک به دو ماه، ارتش اسرائیل در جنگ کنونی هنوز اهداف خود را تمام نکرده است؟

پاسخ ممکن است در بیانیه سخنگوی ارتش اسرائیل در ۲ نوامبر نهفته باشد که براساس آن از سیستم هوش مصنوعی هابسورا (انجیل) استفاده می‌کند: سیستمی که به گفته سخنگوی ارتش اسرائیل «استفاده از ابزارهای خودکار برای تولید سریع اهداف را امکان‌پذیر می‌کند.» این دستگاه به‌سرعت و با بهبود مواد اطلاعاتی دقیق و باکیفیت با توجه به نیازهای [عملیاتی] کار می‌کند. در این بیانیه به نقل از یک مقام ارشد اطلاعاتی آمده است، به لطف هابسورا، اهداف به طور دقیق مشخص می‌شوند تا «خسارت زیادی در دشمن و کمترین خسارت به غیرنظامیان وارد شود. به این ترتیب عوامل حماس در امان نیستند - مهم نیست کجا پنهان می‌شوند.»

به گفته منابع اطلاعاتی، هابسورا، توصیه‌های خودکار برای حمله به اقامتگاه‌های خصوصی که در آن افراد مظنون به عضویت حماس یا جهاد اسلامی زندگی می‌کنند، ارائه می‌کند. سپس اسرائیل از طریق گولهِ‌باران شدید این منازل مسکونی عملیات ترور گسترده‌ای را انجام می‌دهد. یکی از منابع توضیح داد، هابسورا حجم عظیمی از داده‌هایی را پردازش می‌کند که «ده‌ها هزار افسر اطلاعاتی قادر به پردازش آنها نبودند.» و بمباران مکان‌ها را در زمان دقیق توصیه می‌کند. به گفته منابع، از آنجا که اکثر مقامات ارشد حماس با شروع هر عملیات نظامی وارد تونل‌های زیرزمینی می‌شوند، استفاده از سیستمی مانند هابسورا امکان یافتن و حمله به خانه‌های عملیات نسبتاً جدید را فراهم می‌کند. یکی از افسران اطلاعاتی سابق توضیح داد، سیستم هابسورا ارتش را سازد تا یک «کارخانه کشتار دسته جمعی» را اداره کند که در آن «تأکید بر کمیت است نه کیفیت». «چشم انسان» قبل از هر حمله از روی اهداف می‌گذرد، اما نیازی به صرف زمان زیادی برای آنها ندارد. از آنجا که اسرائیل تخمین می‌زند تقریباً ۳۰

هزار عضو حماس در غزه حضور دارند، تعداد اهداف بالقوه بسیار زیاد است. در سال ۲۰۱۹، ارتش اسرائیل یک مرکز جدید با هدف استفاده از هوش مصنوعی برای تسریع هدف‌یابی ایجاد کرد. آویخای کوخاوی، رئیس سابق ستاد ارتش اسرائیل اوایل سال جاری میلادی در مصاحبه‌ای مفصل با *وای‌نت* گفت: «بخش‌های اداری، اهداف واحدی هستند که شامل صدها افسرو سرباز می‌شوند و مبتنی بر قابلیت‌های هوش مصنوعی هستند. این مکانیسم، با استفاده از هوش مصنوعی، داده‌های زیادی را بهبود و سریع‌تر از هر انسانی پردازش می‌کند و آنها را به اهداف حمله تبدیل می‌کند. نتیجه این است که در عملیات نگهبان دیوهار [در سال ۲۰۲۰]، از زمانی که این دستگاه فعال شد، هر روز ۱۰۰ هدف جدید تولید شد. در گذشته، در غزه ما سالانه ۵۰ هدف ایجاد می‌کردیم، اما این دستگاه حالا ۱۰۰ هدف را در یک روز تولید می‌کند.»

یکی از منابعی که در بخش اداری اهداف جدید کار می‌کرد، به ۹۷۲+ و مؤسسه رسانه‌ای لوکال کال گفت: «ما اهداف را به‌طور خودکار آماده می‌کنیم و طبق یک چک لیست عمل می‌کنیم. این واقعاً مانند یک کارخانه است. ما به سرعت کار می‌کنیم و زمانی برای کاوش عمیق در هدف وجود ندارد. دیدگاه این است که ما براساس تعداد اهدافی که می‌توانیم تولید کنیم، قضاوت می‌شویم.»

یک مقام ارشد نظامی مسئول «بانک هدف» در اوایل سال جاری به جرورالم پست گفت که به لطف سیستم‌های هوش مصنوعی ارتش، برای اولین بار ارتش می‌تواند، اهداف جدیدی را با سرعتی بیشتر از حملات خود ایجاد کند. منبع دیگری گفت که تلاش برای تولید خودکار تعداد زیادی هدف، تحقق دکترین ضاحیه است.

بنابراین، سیستم‌های خودکار مانند هابسورا کار افسران اطلاعاتی اسرائیل را در تصمیم‌گیری در طول عملیات نظامی، از جمله محاسبه تلفات احتمالی، تسهیل کرده‌اند. پنج منبع مختلف تأیید کردند، تعداد غیرنظامیانی که ممکن است در حملات در دیدگاه این است که ما براساس تعداد اقبل برای سیستم اطلاعات اسرائیل مشخص است و به وضوح در پرونده هدف تحت عنوان «خسارت جانبی» دیده می‌شود.

به گفته این منابع، درجای از آسیب‌های جانبی وجود دارد که براساس آن ارتش تعیین می‌کند که آیا امکان حمله به یک هدف در داخل یک اقامتگاه شخصی وجود دارد یا خیر. یکی از منابع گفت: وقتی دستورالعمل کلی به «خسارت جانبی ۵» تبدیل می‌شود، به این معنی است که ما مجاز به حمله به تمام اهدافی هستیم که پنج غیرنظامی یا کمتر در آن را کشته می‌شوند و ما می‌توانیم روی همه پرونده‌های هدف که پنج غیرنظامی یا کمتر باشند، اقدام کنیم. یک مقام امنیتی که در عملیات‌های قبلی در حمله به اهداف شرکت داشت، گفت: در گذشته، ما به طور منظم خانه‌های اعضای کوچک حماس را برای بمب‌گذاری علامت‌گذاری نمی‌کردیم. در زمان من، اگر خانه‌ای که روی آن کار می‌کردم دارای علامت خسارت جانبی ۵ بود، هیچ‌گاه [برای حمله] تأیید نمی‌شد. او گفت: «چنین تأییدیه‌ای تنها در صورتی دریافت می‌شود که یکی از فرماندهان ارشد حماس در خانه زندگی کند.»

این منبع ادامه داد: «از نظر من، امروز آنها می‌توانند تمام خانه‌های هر عامل نظامی حماس بدون در نظر گرفتن درجه‌شان را علامت‌گذاری کنند.» تعداد این خانه‌ها زیاد است. اعضای حماس که واقعاً از هیچ نظر اهمیتی ندارند در خانه‌های سراسر غزه زندگی می‌کنند. بنابراین آنها خانه را علامت‌گذاری و بمباران می‌کنند و همه را در آن جا می‌کشند.»

سیاست هماهنگ برای بمباران خانه‌های خانوادگی

در تاریخ ۱۲ اکتبر، نیروی هوایی اسرائیل خانه روزنامه‌نگار فلسطینی، احمد التائوق در شهر دیرالبلیح را بمباران کرد. احمد دوست صمیمی و همکار من است. چهار سال پیش، ما یک صفحه عبوری در فایل پوک با نام «آن سوی دیوار» را به منظور تحقیقات صداای فلسطینیان از غزه به عموم مردم اسرائیل تأسیس کردیم.

در ۲۲ روز اکتبر، بلوک‌های بتنی خانه عماد فرو ریخته شد و پدر، برادران، خواهران و تمام فرزندان او، از جمله نوزادان کشته شدند. تنها خواهرزاده ۱۲ ساله‌اش به نام ملک، زنده ماند اما در وضعیت وخیمی بود و بدنش سوخته بود.

چند روز بعد، ملک نیز درگذشت. به طوری‌که ۲۱ نفر از اعضای خانواده احمد کشته شدند و در زیر خانه خود دفن شدند. هیچ‌کدام از آنها میاز نجا نبودند. کوچکترین آنها ۲ ساله بود و بزرگترین آنها پدرش که ۷۵ سال داشت. احمد درحال حاضر در بریتانیا زندگی می‌کند و اکنون دور از تمام خانواده خود است.

گروه خانواده احمد در واتس‌اپ با نام «با هم بهتر است» ثبت شده و آخرین پیام، کمی پس از نیمه شب همان روزی که احمد خانواده خود را از دست داده بود، توسط خود او ارسال شد. او نوشت: «کسی به من گفته بود که همه چیز خوب است.» هیچ‌کس جواب نداد. او به خواب رفت اما ساعت ۴ صبح با وحشت از خواب بیدار شد و گوشه‌ی همراه خود را دوباره چک کرد. در سکوت بعدازظهر، پیامی از یکی از دوستانش را دریافت کرد که خبر وحشت‌آوری را به همراه داشت. این حادثه اکنون در غزه بنسخت رایج است. رؤسای بیمارستان‌های غزه همین توصیف را در مصاحبه‌ها تکرار می‌کنند: اجساد خانواده‌ها به تدریج وارد بیمارستان می‌شوند؛ یک کودک به دنبال پدر و پدربزرگش می‌گردد. اجساد همگی در خاک و خون غرق شده‌اند.

به گفته افسران اطلاعاتی سابق اسرائیل، در بسیاری از اوقات، بمباران اقامتگاه شخصی، هدف «ترور عوامل حماس یا جهاد اسلامی» است و هنگامی که عامل حماس وارد خانه می‌شود، به

چنین اهدافی حمله می‌شود. محققان اطلاعاتی می‌دانند که آیا اعضای خانواده یا همسایگان عامل نیز ممکن است در یک حمله بمیرند یا خیر و می‌توانند محاسبه کنند که چه تعداد از آنها ممکن است بمیرند. هریک از منابع اعلام کرده‌اند که این خانه‌ها در اکثر موارد فاقد هرگونه فعالیت نظامی بوده و به عبارت دیگر، اعضای خانواده در آن زندگی می‌کنند.

۹۷۲+ و مؤسسه رسانه‌ای لوکال کال اطلاعاتی درباره تعداد نیروهای نظامی که واقعاً در اثر حملات تعدادی به اقامتگاه‌های شخصی در جنگ فعلی کشته یا زخمی شده‌اند، ندارند. اما شواهد زیادی وجود دارد که در بسیاری از موارد، هیچ یک از عملیات‌های نظامی یا سیاسی مرتبده است آنها نبوده است. این حملات همه به حماس یا جهاد اسلامی نسبت داده شده‌اند.

در تاریخ ۱۰ اکتبر، نیروی هوایی اسرائیل یک ساختمان مسکونی در محله شیخ رضوان غزه را بمباران کرد که منجر به کشته شدن ۴۰ نفر شد که بیشتر آنها زن و کودک بودند. در یکی از فیلم‌های تکان‌دهنده‌ای که پس از این حمله ضبط شده است، مردم دیده می‌شوند که فریاد می‌زنند و غروسی‌کی را که به نظر می‌رسد ویرانه‌های خانه بیرون کشیده‌اند در دست گرفته و آن را دست به دست به هم می‌دهند. وقتی دوربین بزرگ‌نمایی می‌کند، مشخص می‌شود که عروسک نیست بلکه بدن یک نوزاد است. یکی از اهالی گفت که ۱۹ نفر از اعضای خانواده‌اش در این حمله کشته شدند. یکی دیگر از بازماندگان در قیس پوک نوشت که فقط شانه پسرش را در یاد آور کرده است. عفو بین‌الملل نیز درباره این حمله تحقیق کرد و متوجه شد که یکی از اعضای حماس در یکی از طبقات بالای ساختمان زندگی می‌کرد اما در زمان حمله در خانه نبود.

بمباران خانه‌ها که به نظر می‌رسد عوامل حماس یا جهاد اسلامی در آن زندگی می‌کنند، احتمالاً ناشی از یک سیاست هماهنگ‌تر ارتش اسرائیل در طول عملیات لبه حفاظتی در سال ۲۰۱۴ است. در آن زمان، ۶۰۶ فلسطینی - که تقریباً یک چهارم کل کشته‌شدگان غیرنظامی در طی ۵۱ روز جنگ بودند - اعضای این گروه بودند.

خانواده‌هایی که خانه‌هایشان بمباران شد

گزارش سازمان ملل در سال ۲۰۱۵ این اقدام را به عنوان یک جنایت جنگی محسوب می‌کند. الگوی جدید» اقدامی که «به مرگ کل خانواده‌ها منجر شده» تعریف کرد. در سال ۲۰۱۴، ۹۳ نوزاد در نتیجه بمباران منازل خانوادگی توسط اسرائیل کشته شدند که از این تعداد ۱۲ نوزاد زیر یک سال بودند. یک ماه پیش، براساس فهرست دقیق سن قربانیان که توسط وزارت بهداشت غزه در تاریخ ۲۶ اکتبر منتشر شد، تعداد ۲۸۶ نوزاد یک ساله یا کمتر، در غزه کشته شده بودند که احتمالاً این تعداد دو یا سه برابر شده است. با وجود این، در بسیاری از موارد، بویژه در جریان حملات کنونی به غزه، ارتش اسرائیل حملاتی انجام داده است که نشان می‌دهد حتی زمانی که هدف نظامی مشخص یا واضحی وجود ندارد، به اقامتگاه‌های شخصی حمله کرده است. به عنوان مثال، بر اساس گزارش کمیته حفاظت

متصل هستند؛ افسران اطلاعات سابق اسرائیل که ما با آنها صحبت کردیم این موضوع را تأیید کردند. بنابراین، تلاش اسرائیل برای نابودی این خیر و می‌توانند محاسبه کنند که چه تعداد از آنها ممکن است بمیرند. هریک از منابع اعلام کرده‌اند که این خانه‌ها در اکثر موارد فاقد هرگونه فعالیت نظامی بوده و به عبارت دیگر، اعضای خانواده در آن زندگی می‌کنند.

افسران اطلاعاتی که برای این مقاله با آنها مصاحبه انجام شده، اظهار داشتند که حماس هوشمندانه از جمعیت غیرنظامی و زیرساخت‌های بالای زمین برای اهداف نظامی خود سوءاستفاده می‌کند. این ادعاها همچنین اساس حملات اسرائیل به بیمارستان الشفاء و تونل‌های کشف شده در زیر آن بود.

اسرائیل همچنین به تعداد زیادی از اهداف نظامی حمله کرده است، از جمله عوامل مسلح حماس، سایت‌های پرتاب موشک، تکتیراندازها، جوخه‌های ضدتانک، مقرهای نظامی، پایگاه‌ها، پست‌های دیده‌بانی و غیره. از آغاز حمله زمینی، بمباران هوایی و آتش توپخانه سنگین برای حمایت از نیروهای زمینی اسرائیلی استفاده شده است.

سخنگوی ارتش اسرائیل در پاسخ به استعلام ۹۷۲+ و مؤسسه رسانه‌ای لوکال کال برای این مقاله مدعی شد: ارتش اسرائیل به قوانین بین‌المللی متعهد بوده و بر اساس آن عمل می‌کند و در این کار به اهداف نظامی حمله می‌کند و به غیرنظامیان حمله نمی‌کند. سازمان حماس عوامل و دارایی‌های نظامی خود را در میان جمعیت غیرنظامی و ساختمان‌های غیرنظامی انسانی قرار می‌دهد.

منابع اطلاعاتی که به ۹۷۲+ و مؤسسه رسانه‌ای لوکال کال صحبت کردند، ادعا کردند که حماس در بسیاری از موارد عمداً جمعیت غیرنظامی غزه را به خطری می‌اندازد و تلاش می‌کند از تخلیه غیرنظامیان جلوگیری کند.

در عین حال، بسیار سخت است که بتوان این توجیه‌ها را قبول کرد. حتی برای جامعه اسرائیل، ایده پرتاب یک بمب یک تنی با هدف کشتن یک عامل حماس و به جای آن کشتار کل خانواده او به عنوان «خسارت جانبی» به‌راحتی پذیرفته نمی‌شود. به عنوان مثال، در سال ۲۰۰۲، نیروی هوایی اسرائیل خانه صلاح مصطفی محمد شحاد، رئیس وقت گردان‌های القسام (شاخه نظامی حماس) را بمباران کرد. این حمله باعث کشته شدن او، همسرش ایمان، دختر ۱۴ ساله‌اش لیلیا و ۱۴ غیرنظامی دیگر از جمله ۱۱ کودک شد. این قتل خشم عمومی در اسرائیل و جهان را برانگیخت و اسرائیل به ارتکاب جنایات جنگی متهم شد.

این انتقاد منجر به تصمیم ارتش اسرائیل در سال ۲۰۰۳ شد که یک بمب کوچک‌تر و یک چهارم تنی را روی نشست مقامات ارشد حماس - از جمله رهبر گردان‌های القسام، محمد ضیفی - که در یک ساختمان مسکونی در غزه برقرار شد، انداخت. شلوموی الدار، روزنامه‌نگار اسرائیلی، در کتاب خود با عنوان «شناخت حماس» نوشت که تصمیم به استفاده از یک بمب نسبتاً کوچک به دلیل ترس از تکرار حادثه شحاد و اثرات منفی آن بر غیرنظامیان گرفته شد. این حمله ناموفق

بود و افسران ارشد شاخه نظامی از محل حمله فرار کرده بودند.

در سال ۲۰۰۸، در جنگ اول اسرائیل علیه حماس پس از سه دست گرفتن کنترل غزه، یسواؤ گالاتت، فرمانده فرماندهی جنوبی ارتش اسرائیل در آن زمان، اعلام کرد که برای اولین بار اسرائیل به خانه‌های اعضای ارشد حماس حمله خواهد کرد. این حملات با هدف نابودی آنها و البته با وجود صدمه زدن به خانواده‌های آنها انجام می‌شدند. گالاتت تأکید کرد که پس از ششدار به خانواده‌ها از طریق «ضربه زدن به سقف» و تماس تلفنی، پس از اطمینان از اینکه فعالیت‌های نظامی حماس در داخل خانه انجام می‌شود، مردم محله قرار می‌گرفتند.

پس از «لبه محافظ» در سال ۲۰۱۴، که در آن اسرائیل به خانه‌های مسکونی حمله هوایی می‌کرد، گروه‌های حقوق بشری مانند بتسلم (B Tselem) شواهدی از فلسطینی‌هایی که از این حملات جان سالم به در برده بودند، جمع‌آوری کردند. بازماندگان گفتند که خانه‌ها روشن‌شان فرو ریختند، شیشه‌ها پدن افراد داخل خانه را بردند، بوی خون از آوارها می‌آمد و مردم زنده به گور شدند. این سیاست سرگبار امروز نیز ادامه دارد تا حدی به لطف استفاده از تسلیحات مخرب و فناوری پیشرفته مانند هابسورا، اما همچنین به لطف یک نهاد سیاسی و امنیتی که افسار ماشین‌های نظامی اسرائیل را دست کرده است. گالاتت که اکنون وزیر دفاع است، ۱۵ سال پس از اصرار بر اینکه ارتش تلاش می‌کند تا آسیب غیرنظامی را به حداقل برساند، به وضوح لحن خود را تغییر داده است. او پس از ۱۷ اکتبر مدعی شد: «ما با حیوانات انسان‌نما می‌جنگیم» مطابق با آن عمل می‌کنیم.»

منبع: 927mag

جهان

^[1] ۸۹ درصد از کشته شدگان در بمباران‌های هوایی خانه‌های غیر نظامیان بوده و در نتیجه بیشتر کسانی که کشته شدند، کودکان و زنان بودند

^[2] تیشلر، رئیس ستاد نیروی هوایی، تأکید می‌کند که باید سیاست را تغییر داد

^[3] او به خبرنگاران گفته است، سیاست «ضربه زدن به سقف» که به موجب آن، در حمله اولیه کوچکی به پشت